

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי' נ' יונה

לפני כבוד השופט גד מינא

התובע: שניר טרמצי'
באמצעות עו"ד מיכאל חיון

נגד

הנתבעת: קרן יונה
באמצעות עו"ד דניאל חקלאי

פסק דין

פתח דבר

לפניי תביעה לשון הרע על סך של 140,000 ₪. עניינה של התביעה בציוץ ברשת החברתית "טוויטר" (כשמה באותו מועד) שפורסם על ידי הנתבעת ביום הבחירות הכלליות האחרונות לכנסת. התובע שימש באותו יום כמזכיר מוביל שאחראי על 3 קלפיות, ביניהן הקלפי אליה שוייכה הנתבעת.

רקע

1. ביום 1.11.22 נערכו הבחירות האחרונות לכנסת ישראל, זאת לאחר 4 מערכות בחירות שנערכו החל מאפריל 2019.
2. התובע, רואה חשבון במקצועו, שימש כמזכיר מוביל של 3 קלפיות שהוצבו ברחוב מאז"ה 13 בתל אביב. יצויין, כי גם במערכות בחירות קודמות שימש התובע – בין אם כמזכיר מוביל ובין אם כמזכיר ועדת קלפי. עוד יצויין כי מלבד המזכיר המוביל (התובע), לכל קלפי יש מזכיר ממונה שאמור להביא עימו בפתיחת הקלפי את ספר הבוחרים של אותה קלפי (להלן: "הזהותון"). ללא הזהותון, כך נמסר, לא ניתן לפתוח את הקלפי למצביעים.
3. הנתבעת תושבת תל אביב והיתה רשומה כמצביעה באחת מתוך שלוש הקלפיות עליהן היה אחראי התובע – קלפי מס' 343.1 (להלן: "הקלפי").
4. הקלפיות אמורות להיפתח להצבעה בשעה שבע בבוקר. הקלפי שבה היתה אמורה להצביע הנתבעת לא נפתחה במועד אלא רק לאחר השעה תשע בבוקר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי' נ' יונה

5. הנתבעת צייצה ברשת החברתית "טוויטר" (כשמה באותו מועד) ציוץ שמחולק לשני חלקים (להלן: "הפרסום"):

החלק הראשון של הציוץ:

"שערוריה!

ב 9 בבוקר יצאנו להצביע והקלפי ברחוב מאז"ה 13 בתל אביב היתה סגורה. מנהל הקלפי אמר שמצטער ולא מוצאים את מזכיר הקלפי שאצלו הרשימה השמית... השוטרים שהיו במקום אמרו שאין ביכולתם לעזור. מאות אנשים שבאו מ 7 בבוקר להצביע הלכו הביתה מתוסכלים! ככה נראה דיכוי הצבעה במעוזי השמאל!"

החלק השני של הציוץ:

"הקלפי הזו נבחרה למדגם של ערוץ 13 של קמיל פוקס. לתחושתנו יש שיבוש מכוון גם במדגם. רק אחרי צעקות ופניה לבכירים במפלגות השמאל שפנו לוועדת הבחירות המרכזית, הקלפי נפתחה באיחור של יותר משעתיים ואנשים רבים מאוד הלכו הביתה מבלי להצביע. שם מנהל הקלפי שהפגין אפאטיות: שניר קרמגי'. בושה!!"

טענות התובע בכתב התביעה (בתמצית)

6. התובע טוען שכל עובדי הקלפי הגיעו בזמן למעט מזכיר הקלפי וכי בהעדר המזכיר שמחזיק בזהותו, לא ניתן לפתוח את הקלפי. התובע פנה מיד לנציגי וועדת הבחירות המרכזית והודיע להם שמזכיר הקלפי לא הגיע ולא ניתן לפתוח את הקלפי. התובע לא היה אחראי על אי הגעת מזכיר הקלפי ועשה כל שביכולתו לפתוח את הקלפי בהקדם.

7. בדיעבד, נודע לתובע שוועדת הבחירות שלחה משטרה לביתו של המזכיר אשר דיווח לשוטרים כי הוא חולה ואינו מסוגל להגיע לקלפי. לכן, המשטרה לקחה ממנו את הזהותו והעבירה אותו לנציגי הוועדה. בשעה 9:04 שני נציגים של הוועדה הביאו את הרשימה לתובע אשר פתח במהירות את הקלפי הסגורה.

8. הנתבעת שהגיעה לקלפי, על פי הציוץ, אחרי השעה 9:00 לא באמת חוותה את אי היכולת להצביע ולכן טענתה בציוץ היא שקרית. הנתבעת התנפלה על התובע באגרסיביות ובמילים קשות ולמרות ההסברים של התובע, הנתבעת לא נרגעה.

9. הנתבעת פרסמה את החלק הראשון של הציוץ שבו היא משמיצה באופן אישי את התובע ולאחר מכן הוסיפה גם את החלק השני שבה ציינה באופן מפורש את שמו של התובע.

10. התנהגותה הנלווה של הנתבעת מהווה פרסום לשון הרע. הפרסום שותף עשרות פעמים וגרר תגובות. התובע טוען שמאחר שהפרסום נעשה בכוונה לפגוע בו, התובע זכאי לכפל פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 140,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי' נ' יונה

11. התובע עותר לחייב את הנתבעת למחוק את הציוץ, לפרסם התנצלות ולשלם לתובע פיצוי בסך של 140,000 ₪, ללא הוכחת נזק. כמו כן, עותר התובע לפיצוי בגין עגמת נפש לשיקול דעת בית המשפט, אך סכום זה לא כומת וממילא גם לא שולמה בגינו אגרה.

טענות הנתבעת בכתב ההגנה (בתמצית)

12. הנתבעת טוענת ששני חלקי הציוץ חוסים תחת חופש הביטוי וכי לא מדובר בלשון הרע. הציוץ טומן בחובו ביקורת מטעם אזרחית חרדה על תקלה חמורה ונמשכת בקלפי בה היא אמורה לממש את ליבת זכותה האזרחית במדינה דמוקרטית. בחלק השני של הציוץ אכן מצויין שמו של התובע כעובד ציבור שנהג, לשיטת הנתבעת, באופן אפאתי בנושא בוער, תוך שהנתבעת רואה מצביעים נוטשים את הקלפי ושבים לביתם.

13. הנתבעת לא ביקשה לפגוע באיש. מדובר באזרחית שומרת חוק שחרדה עמוקות למשטר הדמוקרטי. הנתבעת, שחשה מתח עצום ביום הבחירות, היא אם חד הורית שמתפרנסת בצניעות רבה והדבר האחרון שחלמה עליו הוא לפגוע בפלוני בפומבי.

14. עם קבלת התביעה, הנתבעת מיהרה למחוק את הציוץ כדי שלא תישמע טענה בדבר כוונה לפגוע. הנתבעת אינה מתווכחת עם תחושת התובע, אך תחושתו אינה מהווה עוולה לפי החוק. התובע גם לא פנה לנתבעת לפני הגשת התביעה ואילו היה עושה כן הנתבעת היתה מיד מסכימה למחיקה.

15. הנתבעת טוענת שמדובר היה במערכת בחירות חמישית והיא חששה שהמפלגה בה היא תומכת (מרצ) לא תעבור את אחוז החסימה, כפי שאכן קרה בסופו של דבר עת חסרו כ- 4,000 קולות.

16. התובע נהג באיטיות רבה ובאדישות. בשלב מסויים אף הומלץ לנתבעת על ידי גורם אחר בוועדה להצביע בקלפי נידת, דבר שמחייב חתימה על הצהרה כוזבת לפיה הנתבעת היא בעלת מוגבלות, ועצם ההצעה לעבור עבירה פלילית הגבירה את הכעס של הנתבעת.

17. הנתבעת הגיעה לקלפי בסביבות השעה 8:00 בבוקר ולא בתשע כפי שנכתב בטעות בציוץ והתקלה נפתרה רק לקראת תשע וחצי.

18. כמו כן, מדובר בקלפי שאמורה היתה להשתתף במדגם של ערוץ 13.

19. החלק הראשון של הציוץ כלל אינו מזכיר את שמו של התובע. לגבי החלק השני, ייחוס אפאתיות לתובע אינו מהווה לשון הרע והמילה "בושה" נכתבה לא ביחס לתובע אלא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי נ' יונה

הביעה כעס כללי. גם אם במבחן האדם הסביר המילה בושה התייחסה לתובע, מדובר בביקורת לגיטימית.

20. גם אם מדובר בלשון הרע, חלות ההגנות שבסעיפים 14-15 לחוק.

מהלך הדיון בתיק וראיות הצדדים

21. התובע הגיש שלושה תצהירים: תצהיר התובע, תצהירו של מעסיקו לשעבר של התובע, מר איתן וינברגר (שהיה בין המגיבים לפרסום) ותצהירו של מר אורי יוספי (מכר של התובע).

22. הנתבעת הגישה תצהיר מטעמה וכן תצהיר של בן זוגה, מר ספי רכלבסקי, שהיה איתה באותו יום במקום.

23. ביום 23.9.24 נערך דיון הוכחות וסיכומים בעל פה.

24. אציין שהציוץ נמחק (ואין חולק על כך) ולכן לאחר שהסתיים הדיון, הצעתי לתובע להסכים שהתביעה תידחה, בין היתר, כדי להימנע מפרסום נוסף. התובע הודיע שהוא עומד על מתן פסק דין וזו כמובן זכותו המלאה.

דיון והכרעה

25. אקדים מסקנה לדיון ואומר שלאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מצאתי שדין התביעה להידחות.

26. תרשים הזרימה לבחינת תביעת לשון הרע מורכב מארבעה שלבים (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דייין-אורבך, סה(3) 369 (2012)). בשלב ראשון, נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי החלופות שבחוק. אם התשובה חיובית, עוברים לשלב הבדיקה אם מדובר בפרסום מותר (סעיף 13 לחוק). אם לא מדובר בפרסום מותר, יש לבחון אם הפרסום מוגן על פי סעיף 14 לחוק (הגנת אמת בפרסום) ואם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בגדר אחת החלופות שבסעיף 15 לחוק (הגנת תום לב) ורק אם מתברר שהפרסום אינו נהנה מאחת ההגנות (סעיפים 14-15) עוברים לשלב הסעדים.

27. בענייננו, אין חולק שהציוץ עונה להגדרה של פרסום. אציין בהקשר זה שבפרסום נכתב "שניר קרמגי" בעוד ששם התובע הוא "שניר טרמצי", אך אף אחד מהצדדים לא התייחס לכך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי' נ' יונה

28. הצדדים חלוקים בשאלה אם הפרסום מהווה לשון הרע, כהגדרתו בחוק.
29. כפי שנפסק, המבחן בדבר קיום לשון הרע אינו מתמצה בתחושת עלבון סובייקטיבית של הפרט. המבחן הוא מבחן אובייקטיבי – היינו, מה ההשפעה של הדברים להערכה לה זוכה הפרט בעיני הבריות (ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא 281 (1977). יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי בהתאם לתכלית החוק ולאיונים חוקתיים (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558 (2004). פרשנות הפרסום תיעשה תוך עיון בפרסום עצמו בלא להיזקק, בדרך כלל, לעדויות וראיות בשאלת משמעות הפרסום (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, נו(2) 607 (2002)).
30. על רקע האמור, אבחן אם יש בפרסום, מבחינה אובייקטיבית, משום לשון הרע, על התובע. מסקנתי, כפי שארחיב להלן, שאין בפרסום לשון הרע על התובע וממילא די בכך כדי לדחות את התביעה.
31. את הפרסום יש לבחון על רקע האירוע מאותו יום – "הטקסט מצוי לעולם בקונטקסט" (ע"א (מחוזי מרכז) 17865-05-23 אנדרי אסולין נ' אניבה צוברי (נבו 26.9.2023)).
- ההקשר הוא קלפי לבחירות הכלליות לכנסת שלא נפתחה בזמן. לא מדובר בעיכוב של מספר דקות. גם לא בעיכוב של שעה. הקלפי אמורה היתה להיפתח בשעה שבע בבוקר ונפתחה רק לאחר השעה תשע. בפרק זמן זה עשויים ואכן הגיעו מצביעים רבים שלא יכלו להצביע.
- כידוע, הזכות לבחור היא אחת מזכויות היסוד המקודשות של אזרח במדינת ישראל ומעוגנת גם בסעיף 5 לחוק יסוד: הכנסת.
- אמנם פתיחה של קלפי באיחור של למעלה משעתיים אינה מהווה שלילה של זכות היסוד לבחור אך מדובר בפגיעה ביכולת לממש זכות זו ומכל מקום, נדמה שלא יכול להיות חולק שהדבר גורם לחוסר סדר, תורים ארוכים ויתכן שאף חלק מהמצביעים התייאשו ולא חזרו להצביע.
- אציין שלא מצאתי סיבה שלא לתת אמון בעדות הנתבעת לפיה הגיעה לקלפי בסביבות השעה שמונה (ולא בתשע כפי שנכתב בציוץ) שכן אילו היתה מגיעה לאחר פתיחת הקלפי ממילא לא היה היגיון בתוכן הציוץ. גם התובע מציין בכתב התביעה שהיה עימות מילולי בין הנתבעת לבינו ואם הקלפי כבר היתה פתוחה לא היה מקום לעימות כזה. עדות הנתבעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי' נ' יונה

גם מתיישבת עם עדות בן זוגה. מכל מקום, התובע לא חזר בסיכומיו על הטענה לפיה הנתבעת הגיעה למקום רק לאחר פתיחת הקלפי וממילא זנח טענה זו.

32. טרם התייחסות לתוכן הפרסום, אדגיש שמעיון בכתב התביעה לא ברור איזה חלק מתוך הפרסום מהווה, לשיטת התובע, לשון הרע. כידוע, תובע חייב לפרט בכתב התביעה מהו הביטוי מתוך הפרסום הכולל, שלשיטתו, מהווה לשון הרע שמבסס את עילת התביעה ולא ניתן להסתפק בטענה כללית שהנתבע הוציא דיבתו (רע"א 2291/12 הלפרין נ' איצקוביץ (נבו 25.6.2012)).

התובע לא עשה כן אלא רק ציטט את הפרסום, ללא פירוט, כאשר אין חולק, שלא כל הפרסום מהווה לשון הרע, גם לשיטת התובע. למרות זאת, אתייחס ואנתח את הפרסום.

33. כאמור, הפרסום כולל שני חלקים של אותו ציוץ. בחלק הראשון שפורסם תחילה כתבה הנתבעת כך:

"שערוריה!

**ב 9 בבוקר יצאנו להצביע והקלפי ברחוב מאז"ה 13 בתל אביב היתה סגורה. מנהל הקלפי אמר שמצטער ולא מוצאים את מזכיר הקלפי שאצלו הרשימה השמית... השוטרים שהיו במקום אמרו שאין ביכולתם לעזור. מאות אנשים שבאו מ 7 בבוקר להצביע הלכו הביתה מתוסכלים!
ככה נראה דיכוי הצבעה במעוזי השמאל!"**

החלק הראשון של הציוץ אינו מזכיר את התובע בשמו ואף מביא את "תגובת" מנהל הקלפי" (התובע) שהוא "מצטער ולא מוצאים את מזכיר הקלפי שאצלו הרשימה השמית". האמירה "ככה נראה דיכוי הצבעה במעוזי השמאל!" אינה מייחסת למנהל הקלפי אחריות לדיכוי הצבעה – אמירה שכשלעצמה, אינה מוצגת כאמת עובדתית אלא כדעה של הנתבעת על המצב שנוצר.

לגבי החלק הראשון של הציוץ, התובע אישר בחקירה הנגדית, שלא נפגע מחלק זה (עמ' 8 ש' 5) ואף הוסיף: "היא ציינה עובדה, עובדה צודקת. אין לי מחלוקת על זה" (עמ' 8 ש' 9).

לכן, החלק הראשון של הציוץ אינו מהווה לשון הרע על התובע, גם לשיטת התובע.

34. השאלה היא האם החלק השני, כשלעצמו, או כשקוראים אותו ביחד עם החלק הראשון, מהווה לשון הרע על התובע.

בחלק השני של הפרסום כתבה הנתבעת:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי' נ' יונה

"הקלפי הזו נבחרה למדגם של ערוץ 13 של קמיל פוקס. לתחושתנו יש שיבוש מכוון גם במדגם. רק אחרי צעקות ופניה לבכירים במפלגות השמאל שפנו לוועדת הבחירות המרכזית, הקלפי נפתחה באיחור של יותר משעתיים ואנשים רבים מאוד הלכו הביתה מבלי להצביע. שם מנהל הקלפי שהפגין אפאטיות: שניר קרמגי'. בושה!!"

בסוף החלק השני של הפרסום מופיע שמו של התובע, כאשר נכתב: "שם מנהל הקלפי שהפגין אפאטיות: שניר קרמגי'".

ב"כ התובע טען בסיכומים: "כפי שהוכח לבית המשפט הנכבד כל אדם אשר יקרא את הפוסט של הנתבעת יבין ומבין מיד, כי הנתבעת משמיצה את שמו של התובע באופן שאינו משתמע לשני פנים, כאילו התובע עובר עבירה פלילית או לכל הפחות אדיש לסיטואציה לא חוקית ובמכוון גורם לכך שהקלפי לא תיפתח כדי לדכא הצבעה במעוזי השמאל".

אני סבור אחרת.

קריאה אובייקטיבית של הפרסום כמכלול אינה מייחסת כל עבירה פלילית או אדישות לעבירה פלילית לתובע. בחלק הראשון של הפרסום אף מובא ההסבר של מנהל הקלפי (התובע), כך שאף אם קורא מסוים סבור שידו של מנהל הקלפי קשורה לאי פתיחת הקלפיות, הרי שמובא באופן מפורט ההסבר מפיו: "מנהל הקלפי אמר שמצטער ולא מוצאים את מזכיר הקלפי שאצלו הרשימה השמית".

גם האמירה "לתחושתנו יש שיבוש מכוון גם במדגם" אינה מייחסת שיבוש לתובע, וזאת מעבר לעובדה שמדובר באמירה שמוצגת כתחושה בלבד ביחס למדגם ולא כאמת שאין בלתי.

האמירה לפיה התובע "הפגין אפאטיות" אינה מהווה לשון הרע בנסיבות. התובע, שאין לי ספק, שלא רק שאינו "אשם" באי פתיחת הקלפי, אלא פעל כדי לפתור את הבעיה שנוצרה, הוא הדמות הבכירה ביותר בקלפי מטעם המדינה. התובע הוא מזכיר מוביל שאחראי על הקלפי ועל עוד שתי קלפיות במקום.

יש להעריך את התובע על עבודתו כמזכיר קלפי (ולא בפעם הראשונה), אך יש לזכור שהתפקיד כולל גם אחריות ומבחינת ציבור המצביעים, המזכיר המוביל, הוא הכתובת במקום לפניוניהם / תלונותיהם ואחראי, גם אם לא אשם, על האירוע. מזכיר הקלפי גם מקבל שכר עבור עבודתו. בנסיבות אלו, התרשמות הנתבעת שהתובע הפגין אפאטיות, אינה מהווה לשון הרע. התובע גם אישר שכבעל תפקיד באותו יום הבעת ביקורת היא דבר לגיטימי אבל "פנים מול פנים" וכי לא היה מקום לביקורת פומבית כיוון שלא עשה "משהו רע" (עמ' 9 ש' 38-33).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי נ' יונה

מבחינה פרשנית משקלו של חופש הביטוי מתחזק כאשר מדובר בביטוי המהווה ביקורת - "באיזון שבין חופש הביטוי לזכותו של אדם לשם טוב אימץ המחוקק בסעיף 15(4) הסדר לפיו בהבעת ביקורת כלפי איש ציבור, משקל הזכות לחופש הביטוי יהיה רב יותר ממשקלה של הזכות לשם טוב" (ע"א 5845/05 חטר-ישי נ' גילת (נבו 20.9.2007)). כמו כן, במקרים רבים נדחו תביעות לשון הרע על גידופים / קללות, עת נקבע שלא תמיד קללה או גידוף מהווה לשון הרע, כאשר כל מקרה נבחן לגופו על נסיבותיו הספציפיות.

במכלול הפרסום, האמירה שהתובע הפגין אפאטיות, אינה מהווה לשון הרע.

מסקנה זו מתחזקת אף לאור עדותו של התובע שהעיד שחש פגיעה כיוון שהנתבעת כתבה שהוא אפאטי ונכשל בתפקידו. כשנשאל היכן יוחס לו כישלון בציוץ, השיב "בתגובות" לציוץ (עמ' 8 ש' 20-24). בהמשך העיד שיוחסה לו חוסר יושרה וכשהתבקש להסביר היכן בציוץ יוחסה לו חוסר יושרה השיב: "זה כל הטון שלה פה, עצם זה שהיא הזכירה את השם שלי. היא לא הייתה צריכה להזכיר את השם שלי פה, מה אני קשור לסיטואציה? זה שהייתי נציג של כל הקלפי עצמו זה לא הוא אשם בזה" (עמ' 9 ש' 1-3).

גם אם ניתן היה לבצע את אותו פרסום, ללא אזכור שמו של התובע, אין בעצם אזכור שמו משום פרסום לשון הרע. גם המילה "בושה!!" מתייחסת לאמור בפרסום כמכלול ולכך שהקלפי לא נפתחה ולא דווקא לתובע. גם אם אניח שהמילה "בושה" מתייחסת לאפאטיות שהנתבעת ייחסה לתובע (ואינני סבור כך), אין בכך לשון הרע.

35. התובע מנסה להיבנות בסיכומיו מהתגובות של צדדים שלישיים לפרסום, כחיזוק לטענה שמדובר, מבחינת האדם הסביר, בלשון הרע. מעבר לעובדה שהמבחן הוא אובייקטיבי ותגובות, שאמנם יכולות לשמש כאינדיקציה אינן מחליפות את שיקול דעתו של בית המשפט, ניתן לראות שמדובר בתגובות מגוונות וחלק מהן הן תגובות לתגובות ולא תגובות לפרסום.

36. לסיכום, לאור כל האמור, אינני סבור שהפרסום מהווה לשון הרע על התובע.

37. אף אם אניח שמדובר בלשון הרע, מדובר בפרסום שחלה עליו, לכל הפחות, ההגנה שבסעיף 15(4) לחוק: "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות". מזכיר ועדת קלפי הוא תפקיד רשמי שאף מוסדר בחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי' נ' יונה

בענייננו, התובע היה בתפקיד ציבורי ורשמי והפרסום הוא בבחינת הבעת דעה על התנהגותו בתפקיד. הפרסום עורך הבחנה בין עובדות שאינן שנויות במחלוקת (כמו העובדה שהקלפי היתה סגורה והדברים שמסר מנהל הקלפי) לבין דעתה של הנתבעת לפיה התובע הפגין אפאטיות. גם יתר האמירות שהתובע מייחס לעצמו, שלא בצדק, כמי שאחראי להם כמו "ככה נראה דיכוי הצבעה במעוזי השמאל!" או "לתחושתנו יש שיבוש מכוון גם במדגם", הן לכל היותר הבעת דעה.

"המחוקק סבר, אפוא, כי פרסום דעה על אדם הנושא בתפקיד ציבורי ועל עניין ציבורי הוא בעל חשיבות כה רבה, עד כי אין הכרח שהפרסום יהיה דבר-אמת, ובלבד שיעשה בתום-לב. ברי, אפוא, כי הן החוק והן הפסיקה המפרשת אותו והמאזנת בין חופש הביטוי לבין אינטרסים אחרים, מבססים את העמדה לפיה: חשיבותו של חופש הביטוי גוברת, מקום בו מדובר בהבעת דעה בעניינים ציבוריים ובנוגע לאישים הנושאים תפקידים ציבוריים (פרשת רינת הנ"ל, בעמ' 88). " (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר פס' 21 לפסק דינו של השופט ריבלין (נבו 12.11.2006)).

"כאשר הנפגע מפרסום לשון הרע הוא איש ציבור, והפרסום נוגע לנושא הכרוך בעיסוקיו הציבוריים ושהוא מעניינו של הציבור, הרי שבפרשנות משמעותו של הפרסום לעניין תחולתה על המפרסם של איזו מההגנות הנתונות לו לפי החוק, יש להעדיף את הנוסחה הפרשנית המתיישבת עם עקרון חופש הביטוי על פני הנוסחה הפרשנית המייחסת את עיקר המשקל לזכותו של הנפגע להגנת שמו הטוב" ובהמשך: "בפרשנות האמירה לעניין סיווגה כהבעת דעה או כקביעה עובדתית יש לייחס משקל רב ונכבד לעקרון חופש הביטוי, וההתחשבות בשיקול זה תומכת בפרשנות הרואה באמירה משום הבעת דעה" ע"א 323/98 שרון נ' בנימין, נו(3) 245 (2002).

38. הנתבעת פעלה בתום לב ולא היתה לה כל כוונה לפגוע באופן אישי בתובע. כאמור, הנתבעת הסבירה את המצוקה שחשה לא רק בשל אי פתיחת הקלפי עת הגיעה להצביע אלא גם בשל החרדה לגורל מפלגתה, העובדה שמדובר היה בקלפי מדגם ועוד.

39. עם כל ההבנה לתחושותיו הסובייקטיביות של התובע (שאינני מפקפק בהן), לא די בכך כדי לקבל את התביעה.

התוצאה

40. התביעה נדחית.

41. התובע ישלם לנתבעת הוצאות, על הצד הנמוך, בסך של 8,000 ₪ שישולמו בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין החל ממועד מתן פסק הדין.

42. זכות ערעור כדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7618-12-22 טרמצי' נ' יונה

ניתנה היום, ביי"א תשרי תשפ"ה, 13 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.

גד מיטא, שופט

